

Nyt, man her indfører; dog ogsaa dette Punkt er underordnet. Kun den Bemærkning skal jeg tillade mig at gjøre med Hensyn til Spørgsmaalet om Stempelfrihed paa Transport og paa Anviisninger, at det vistnok ikke med Føje kan siges at forholde sig saaledes, som den ærede Minister har meent, at det var en Inkorrekthed i denne Lov at komme ind paa saadanne Undtagelser, som der her er Spørgsmaal om, idet denne Undtagelse jo ikke fremtræder som en Undtagelse fra den Regel, som i Stempellovgivningen er givet med Hensyn til Anviisninger overhovedet, men kun som en særegen Frihed eller Begunstigelse, der er indrømmet visse Bankinstituter: det kan derfor neppe kaldes inkorrekt, at man paa samme Tid, som man overhovedet bestemmer disse privilegerede Instituters Stilling med Hensyn til Brugen af Stempelpapir, ogsaa kommer til at berøre det omhandlede Punkt, det være nu noget gammelt eller noget nyt. Men det, hvorom det fornemmelig dreier sig med Hensyn til Ministerens første Forslag, er jo Bestemmelsen i dets sidste Stykke, som gaaer ud paa, at ingen Anviisning eller Transport paa samme maa udstedes med Navn in blanco eller lydende paa Ihændehaveren. Det forekommer mig ganske vist, at naar man betragter Sagen fra det fiktale Standpunkt, fra Stempellovgivningens Standpunkt, maa det siges i og for sig at være besynderligt, naar man indrømmer Stempelfrihed for Transporter, da ikke at ville indrømme, at Anviisninger eller Transporter kunne udstedes in blanco, og det forekommer mig, at naar man er gaaet det Skridt, som den ærede Minister vil gaae med i det første Stykke af hans Forslag, saa kunde man, fra det fiktale Standpunkt betragtet, overmaade godt gaae dette yderligere Skridt. Det, som den meget ærede Minister i den Henseende har gjort gjældende, var da ogsaa Betragtninger, hente fra en anden Synskreds. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa disse Betragtninger, men overlade til andre ærede Medlemmer, som have mere Syn paa denne Side af Sagen, at drøfte dem; jeg skal kun udtale,

at der ikke i dette Tilfælde kan være den allermindeste praktiske Ulempe ved at følge den ærede Minister, og jeg skal derfor stemme for hans Forslag ogsaa til § 3 af den Grund, at jeg, som sagt, ikke troer, at det i praktisk Henseende vil have den mindste Indvirkning, hvad enten den ærede Ministers Endringsforslag til denne Paragraf vedtages eller Paragrafen bliver staaende saaledes, som den sidst vedtoges. Naar den ærede Minister er kommen Thinget imøde ved at gaae ind paa det, som væsentlig synes at ligge Thinget paa Hjerte, forekommer det mig, at man gjerne kan gaae ind paa Ministerens Standpunkt og rette sig efter hans Syn i denne Henseende, under den af mig ansættede Forudsætning, at der ikke vil afstedkommes nogen praktisk Ulempe derved, og jeg gjen tager, at jeg ikke kan indsee, at der kan følge nogen som helst Ulempe deraf. For det Første vil det være meget let for den, som vil lade en Anviisning gaae fra sig, at transportere den til en bestemt Person, men vil han ikke det, saa kan han opnaae det selvsamme med Hensyn til Anviisningens lette Cirkulation, som ved at endoskere den in blanco, derved at han påaategner sit Navn som Kvittering, og enhver Ihændehaver af Anviisningen vil da, idet han forsaavidt bliver at betragte som hans Bud, være berettiget til at hæve Beløbet i vedkommende Bank. — Hvad den ærede Ministers Forslag til § 4 angaaer, erkjender jeg, at jeg anseer det for bedre end det af 15 Medlemmer stillede Forslag, som jeg selv har været med at stille, ikke blot af de af den ærede Minister ansættede Grunde, men ogsaa fordi det forekommer mig, at Redaktionen af § 4 ikke vilde blive ganske helbig, naar det Forslag blev antaget, som jeg har været med at stille, idet man da kunde tvivle om, hvorvidt den efterfølgende Bestemmelse om Forbudet mod Transporters Udstedelse in blanco skulde omfatte Kontrabøger, som umiddelbart iforveien kun vilde være blevne undtagne fra at gaae ind under Begrebet „saadanne Dokumenter.“ Jeg skal altsaa ogsaa stemme for den ærede Ministers Forslag til § 4.